

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 47. Mutua clades.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67025)

Sæcul. XV.
A C. 1495. petus, qua vi qua arte fortiter repellere, jamjam decreverat, cum suorum auxilio, quod interea præstolabatur, opportune adjutus discrimini eriperetur: cum vero Galli ad ejusmodi pericula sæpius eluctanda, viribus ac numero impares essent, si forte Itali denuo aciem restituere tentarent, idcirco unacum Rege ad postremum agmen sese receperunt.

§. XLVII.

Mutua clades.

Comm. l. 8.
c. 6. p. 116.

Guicci. hist.
Ital. lib. 1.

Nec tamen æqualis erat utrinque clades; juxta Comminæum enim, qui prælio aderat, e Gallis cecidit nonnisi unus primæ nobilitatis vir, nempe Julianus Burgonovus, qui portæ regiæ custodibus præerat, præter hunc alius quidam Nobilis, ac Scotorum novem ex regiis custodiis, necnon equites in primo agmine pugnantes circiter viginti, & ferme sexaginta, aut octoginta famuli ad sarcinarum custodiam positi occubuerunt, adeo, ut occisorum numerus, juxta Guicciardinum non nisi ducentos, juxta Comminæum vero, centum duntaxat armatos complecteretur. Ex adverso in hostili exercitu pene quatuor millia desiderabantur, quos inter non pauci aquis submersi perierunt. Cæsi fuere trecenti quinquaginta cataphracti, octodecim

Pro-

Proceres, quos inter erant quatuor, aut quinque Gonzagæ ex familia Marchionis Mantuani, qui ex subditis suis circiter sexaginta Nobiles amisit. Id præcipue Fæderatis vitio dabatur, quod de exercitu suo, nec Ducem, nec milites gregarios delegissent, exploraturos, quæ de noctu in Gallorum castris agerentur, quodque solidas triginta sex horas tanta languissent negligentia, ut Carolum Regem aufugisse, nonnisi postera die versus meridiem comperirent, quem quidem insequi conabantur, sed Tarrus ex continuis imbribus adeo excreverat, ut ante vesperam illum trajicere nullo pacto possent.

Sæcul. XV.
A.C. 1495.

§. XLVIII.

Gallici exercitus fuga inscio hoste.

Quamvis hoc prælium Gallis felix faustumque cessisset, nihilominus Veneti exercitum Caroli Regis immani clade deletum fuisse jactitabant; unde Venetiis Hymnum Ambrosianum solemniter decantari jubebant, atque in cunctis ditionis suæ urbibus festivos ignes in lætitiæ signum accendebant, populo exhibentes Regis tentoria, quæ Albanenses, dum sarcinas deprædabantur, occupabant: Interea tamen Gallorum copiæ altera post pugnam die stationem in acie quiete tenuerunt, & nonnisi feria quarta die

Com. 1. 8.
V. c. 6. & 7.